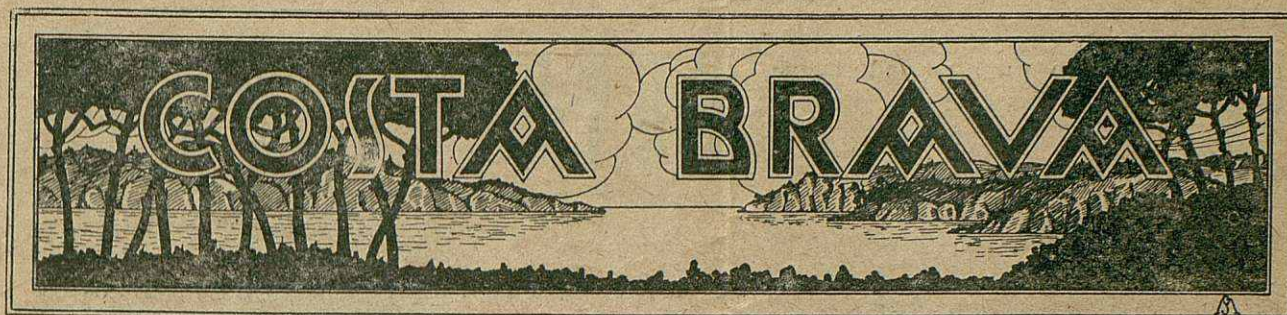

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 4 de Febrer de 1928.

NÚM. 13

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEGUN.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi del...

Anava a posar la «camarilla» i estic segur que tothom m'hauria entès, però tot seguit m'he adonat que era un mot impropï; i com que «galeria» tampoc em fa el pes, prefereixo dir-ne «REFUGIUM PECATORUM» així en llatí, que si bé potser no m'entendrà ningú, almenys tinc la consciència tranquil·la d'haver-me expressat correctament i en una forma pintoresca. Perquè, volen dir que no és en veritat un refugi de pecadors i pecadores arrepentides aquesta gàvia que hi sol haver constantment al voltant de les nostres sales de ball?

Habitualment hi solen prendre seient alguns homes que no saben on anar o que encara el cap els balla, les noies que molt a pesar seu no han pogut arribar a dones casades i algunes mares que prefereixen vigilar les filles d'un troç lluny, talvegada per no espantar als incautes pardalets que les voltegen, i al mateix temps per donar-les més llibertat per anar a papellonejar on millor els sembli.

Aixó en termes generals; perquè també hi van a treure el nas molts per enterar-se de les fluctuacions del ball els que aquest afer els interessa; alguns jovincels per prendre vistes cap on posa la rateta que els fa glatir el cor, i les noies si ja hi són les que tenen per rivals i el contingent de concurrència masculina.

L'element jove hi roman poc, perquè en notar que la part interessada ja volteja per l'encerat, amb una excusa o altre, i més sovint sense donar-ne cap, arren-

quen volada i cap al colomar s'és dit.

Tot aixó no és que ho recriminem, perquè sempre és estat, és i serà i qui més qui menys en serva algun record de la joventud primera.

En aquest temps de l'any és un redós econòmic i distret, perquè així que el ball comença a ésser animat puja una escalforeta del caliu de baix que hom s'hi troba com al voltant de l'estufa. I si la sort ens permet tenir al costat un bon veí o una veïna interessant; què voleu més per fer petar la xerradeta? Aixó de la sort és un dir, perquè tothom procura al primer cop d'ull cercar un lloc convenient per enquistar-se.

Seguint les peripècies del ball, hom acaba per interessar-s'hi; i sense donar-se'n compte un troba que les cames o els peus van marcant el ritme de la dansa i quan ve un pas doble o les corrandes, fins el cap sembla que roda al mateix compàs.

El ball del Port, durant alguns anys que no era gaire concorregut, es donava l'excusa que moltes s'abstienien d'anar-hi per por de les tisoires que tot ho retallaven segons se deia; però no era aquesta la causa, car les tisoires tan bé funcionen en un ball com en un altre i el qui es comporta tal com déu jamai li faran por per més esmolades que estiguin.

Com a punt de mira és un observatori immillorable, doncs es veu tot el conjunt del ball i es pot apreciar els qui s'acosten més i els qui ballen indiferents, aixís com els qui ho fan per lluir-se; l'aproximació casual o intencionada dels caparrons, i que diantre, algun bes furtívol de tard en tard; però aixó s'esdevé molt poc sovint, car per aixó fer, ja hi ha el cinema que a més de servir-los de mirall en moltes pel·lícules, la pe-

nombra i els recons són lloc apropiat per sadollar-se-hi els qui en tinguin ganes.

LI.

La plaça del poble

Quin encant misteriós tenen les places dels pobles jo no sé, sols vos diré que quan en mes excursions anant d'un indret a l'altre, en arribar a qualsevol poblet o vila, lo primer que faig és visitar-ne la plaça.

Jo cree, modesta opinió la meua, que aixís com l'estat del cor d'una persona ens revela sa bondat, sos vicis, sentiments, etc., aixís la plaça, cor en realitat dels pobles, ens dóna a conèixer qui i com és el poble que visitem potser per primera vegada.

Quantes escenes de tota mena haurá vist una d'aixes places d'un d'aquests poblets recolçats en la falda carinyosa d'una serralada.

Haurá vist: escenes piadoses, de dolor, de pau, de guerra i de festa; doncs en elles s'hi aixecá l'arbre de la llibertat, s'hi predica en santes missions, els difunts hi reben les últimes pràctiques religioses i per últim quan és arribada la festa major, la vella plaça, al igual que el nostre cor quan estem contents, salta amb grans palpitations al trontollar llur sol al suau trepig de la ballada més catalana: la sardana. Pintar-vos lo que és aixó de la sardana en la plaça d'un poble és cosa fácil; imagineu-vos una plaça més o menys quadrada, quatre carrers hi solen desembocar, moltes damiselles endiumenjades, una cobla, la tenora de la qual llença al vent ses melangioses notes, mentres un raig de sol sortint de darrera del cloquer ilumina la plaça amb una llum que feu exclamar al poeta: «No hi ha res com la sardana que causi tanta d'emoció en la plaça iluminada d'un raig de sol intens i clar». Les orenetes atrevides passen xisclant, un vell amb barretina ha encés sa tosca pipa i recorda . . . i nosaltres en un recó, noies, vell, aurenets i tenora de sons clars ens conmovem i ens fan oblidar per uns moments al sorollós segle XX, per a tornar a gaudir el nostre esperit per breus instants de la pau ancestral que emana de la vella plaça i amb lo qual potser suspirant pensa el vell.

CHARLES TON

Aquest número ha estat censurat.

FUTBOLERES

Palamós, S. C. 1

Palafrugell, C. F. 5

Aquest fou el resultat de l'encontre que els dos esmentats equips jugaren el diumenge passat en el camp local, corresponent al campionat provincial.

El partit fou dels bons i encara hauria sigut millor sense el vent que va xiular fins poc després que l'àrbitr senyalés el final de l'encontre.

Durant la primera part, els nostres, jugant a favor del vent, pogueren contrarrestar el joc intel·ligent i ràpid dels palafrugellencs, apuntant-se aquests el seu primer gol per mitjà del seu extrem dreta.

La segona part fou la dels gols. Ajudats pel vent els forans i contra el sol els nostres, aquests quaranta cinc minuts foren d'accentuada pressió palafrugellenca, que marcaren quatre goals obra de Costa i Miquel. El nostre goal l'obtingué en Molla al rematar una valent escomesa dels nostres.

Aquest resultat ja el teníem previst, doncs coneixedors de la tàctica que anava a emprar el nostre equip i coneixent al Palafrugell, no era pas difícil pronosticar un resultat gaire diferent del aconseguit; ara bé: davant la potencialitat d'un equip com és ara el campió, els locals tenen dugues tàctiques completament oposades a seguir: mantenir-se a una defensiva tancada durant tot el temps evitant una diferència notable en el marcador; o bé: la de llançar-se a marcar. Els nostres equipiers desenrotllaren la darrera i plau-nos consignar com aixó va satisfer-nos; doncs quan no hi intervé l'amor propi (en aquest cas preferim la defensiva) som partidaris de l'atac i que tots els elements actuïn deslligats i en el seu lloc.

El Palafrugell ens doná en la segona part una lliçó de fútbol; el servei de la línia mitja a la davantera, fou d'una gran precisió, distingint-se Pons II, els passes matemàtics del qual al seu company ens feren notar la manca de coneixement del joc dels nostres que sempre entreguen la bala als contraris, havent observat que deixaren sol quasi tot el segon temps a Roger, qui hagué de resignar-se a fer d'espectador.

En resum: un bon partit que no dubtem donará lloc a corregir defectes i quin resultat, donada la válua del contrincant, ens permet esperar que en el pròxim campionat podrem conquerir-hi un dels primers llocs.

Presenciá l'encontre una gentada immensa que malgrat l'interés de la lluita es comportá correctament.

KOH-I-NOOR

CARICATURES O RETRATS?

Vis-secretari del Palamós, S. C., vocal del Casino El Port, del Casino La Unió, etc. etc.

No direm pas que sigui un gran aficionat al fútbol, perquè és bon xic petit, d'estatura, s'entén; però això no hi fa res per a qué pugui passar la gran pena que actualment l'aclapara; ens explicarem: és un fervent entusiasta dels «quatre gats de la Manigua», i com que «este año tampoco han sido campeones, a pesar de los pesares» el xicot s'està amagrínt, no menja i sols pensa en el suïcidi. No cal, però, que si encaparrí, —l'hi aconsellàriem— per que és cosa sabuda que la tradició, és la tradició.

Ultra el fútbol l'hi agrada el ciclisme i per a puguem-lo practicar s'ha fet fabricar una bicicleta en miniatura; doncs a les de mida usual donava la coincidència que no hi arribava, però lo pitjor de tot és que l'ha vesitda de dol per la perdua del campionat de Calalunya que s'havia d'adjudicar l'«Espanyol» (si no hagués perdut el darrer partit).

Balla, també, i d'una manera forsa especial: de puntetes i a saltironets; talment diríeu que sembla una pilota que va botant, botant i sols espera la puntada de peu que l'ha de fer volar pels espais. Té un posat que sembla que dorm i si no fós que alguna vegada l'hi veiem obrir la boqueta per dir uns mots a la seva parella i fer aquell passet que sembla que vol anar endavant i després resulta que va endarrera, ens

creuríem que balla dormit; i així i tot, francament, encara tenim els nostres dubtes.

Com que l'estatura no l'acompanya massa per fer-se remarcar, ell fa els possibles per assolir-ho, i així per a que notin llur presència amb qualsevol pretext aixeca la veu i crida com un esperitat, doncs és lo que diu ell: «si no em veuen, almenys em senten» i, és clar, quan ja ha sentit convergir damunt la seva persona les mirades de tothom ja resta satisfet i abaixa la veu; al cap d'una estona, però, ja sigui per habitut, o per que no se'n recordi, o que no haigi obtingut l'èxit qu'esperava dels seus crits, hi torna; i així fins que se'n va a dormir.

Malgrat de tot això és un xicot de bona fé, incapaç de fer un tort al seu més gran enemic, si poguessim admetre que en tingués algun; en fi, és un veritable troç de pa i l'únic defecte que li coneixem és l'agradar-li massa els dolços.

PIERRE DE ROCHENOIRE

Noticiari

Dijous, diada de la Candelera, en el Casino El Port i Centre Federal, celebraren balls de tarda que foren molt concorreguts.

Demà, diumenge, se celebrarà a l'església parroquial, l'acabament de la 10.ª tanda empordanesa dels exercicis espirituals, celebrada aquesta setmana a l'Hotel Geroglific de la Fosca. En sortir del temple tindrà lloc un esmorzar de germanor en el Teatre Carmen

El dissabte passat va morir a Menton (França) el famós novel·lista valencià Vicents Elaso Ibáñez. Com a prova de la seva grandiosa popularitat sols cal recordar que la seva obra «Els quatre genets de l'Apocalipsi» és la que, fora de la Bíblia, ha estat més venuda del món.

Han començat a aparèixer, contra lo que nosaltres creïem, els paperets i les serpentines i com que amb aquestes coses tot és qüestió de que comenci un, ja les noies esperen amb candaletes els balls de demà per veure si algun jove divertit se les emprén amb elles i no les deixa tranquils en tota la nit.

El dilluns al dematí fou trobat en el passeig en estat agonitzant, a causa d'un atac, un jove mariner de la vila. Conduït que fou a casa seva deixà d'existir als pocs moments.

Havem rebut un prospecte de les edicions «EDICIONS MARGARITA LECLERC», basades sobre les grans figures de la Revolució Francesa; que formaran 10 sèries de 12 volums cada una i veuran la llum una vegada al menys cada mes. A qui tingui interès per assabentar-se de les condicions i plà d'aquesta monumental obra, tindrem molt de gust en posar a la seva disposició el prospecte de referència si no prefereix dirigir-se particularment a Corts, 282, pral., 3; Barna.

La companyia que dirigeix el popular autor-actor E. Lluelles, posà en escena en el Teatre Carmen en la nit del dimarts darrer el celebrat drama en tres actes i un epíleg, «La Mort de les Roses».

El ball d'«apatxes» celebrat el diumenge darrer en el Casino El Port, assolí un èxit poques vegades vist. La formosor de les belles damiselles que hi assistiren es feia remarcar per la uniformitat dels habillaments quin monopoli hom ha volgut atribuir, no sabem si amb raó, als apatxes parisenens.

ESPECTACLES:— «Saló Carmen»- Dijous, diada de la Candelera, projectaren: «Mares que ballen» per Clara Bow. Avui i demà es projectarà «Sempre la Dona», per Lucy Doraine.

Económic Cine:—Projecta dijous: «El Camí del Deure», per Reginald Denny. Avui i demà projectarà «El Soldat Desconegut», per Margarita de la Motte.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

TIP-EMPORIUM, PALAMÓS

CASA DE COMERÇ **Baldomer Pellicer**

Rellotgeria - Optica - Venda i recomposició de tota mena
d'ulleres - Graduació de la vista gratis.

Capells * Gorres * Camises * Corbates.

Iglèsia, 1

PALAMÓS

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLÀNOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Moderna Escola de PIANO

Professor R. CASAS

Plan d'estudis de l'Acadèmia Granados de Barcelona.

Nova tècnica del pedal segons el malaguanyat mestre.

Confèrències de teoria i història de la música.

LLIÇONS PARTICULARS I A DOMICILI

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i
revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de
Barcelona i Madrid.

Camí diari a Barcelona

Per encàrrecs,

MAJOR, 6

Albert Bañeras